

موافقت نامه

همکاری های تجارتي و اقتصادي

میان

حکومت جمهوری اسلامی افغانستان

و

حکومت جمهوری ازبکستان

حکومت جمهوری اسلامی افغانستان و حکومت جمهوری ازبکستان که منبهد به نام "طرفین" یاد می گردند، با در نظر داشت علاقه مندی به توسعه روابط تجاری و اقتصادی،

با آرزوی توسعه و تقویت بیشتر همکاری های تجاری و اقتصادی میان دو کشور بر اساس اصول و منافع متقابل، قرار ذیل به توافق رسیده اند:

ماده اول

طرفین، به اساس قوانین نافذه دولت های شان، در راستای توسعه روابط تجاری و اقتصادی میان کشورهای شان، بر اساس منافع متقابل و برابری، همکاری می نمایند.

ماده دوم

طرفین، در چارچوب این موافقتنامه، در ساحت ذیل با هم همکاری می نمایند:

1. شرفی، به شمول بازرگانی و توسعه زیر ساخت های انرژی؛

- استخراج معادن و همچنان صنعت نفت و گاز؛

- ترانسپورت و ترانزیت؛

- زراعت، به شمول پرومیس، ذخیره سازی و حمل و نقل محصولات زراعتی؛

- صنعتی طبی و داروسازی

- صنایع ساختمانی، به شمول تولید مواد و تجهیزات ساختمانی؛

- ماشین آلات زراعتی؛

- صنایع خفیفه، به شمول تولید محصولات دارای کیفیت عالی و رقابتی؛

- صنایع غذایی؛

ح. سایر ساحات مورد علاقه دو جانبه؛

۲. طرفین توسعه بیشتر همکاری‌های تجاری، و اقتصادی میان نهادهای تجاری دو کشور را تقویت می نمایند.

ماده سوم

طرفین در زمینه مسائل مربوط به عوارض گمرکی و سایر مصارفی که بالای واردات/صادرات محصولات همان کشور، مطابق قوانین شان وضع می شوند، رویه کامله الوداد را به یکدیگر اعطاء می نمایند.

ماده چهارم

هیچ یک از مفاد این موافقتنامه یکی از طرفین را وادار به فراهم نمودن موارد ذیل نمی سازد:

الف: مزایا و ترجیحاتی که توسط یکی از طرفین، جهت تسهیل تجارت مرزی، به کشورهای مرزی آن فراهم می گردد.

ب: مزایا و ترجیحات ناشی از قوانین اتحادیه گمرکات، زونهای تجارت آزاد و همچنان سایر اشکال همکاری‌های تجاری و اقتصادی به شمول موافقتنامه های چندین جانبه که یکی از طرفین در حال حاضر عضو آن بوده و یا در آینده عضو آن خواهد گردید.

ماده پنجم

۱. واردات و صادرات کالا و خدمات تولید و یا صادر شده توسط یکی از طرفین بر اساس قراردادهای تجاری - ای که میان افراد و نهادهای حقوقی کشور های طرفین، در مطابقت با قوانین نافذ کشورهای آنها، منعقد گردیده است، می باشد.

۲. طرفین مسوولیت تعهدات افراد و نهادهای حقوقی ناشی از قراردادهای تجاری منعقد شده میان آنها، نمی باشد.

ماده ششم

تمامی مجاسبات و پرداخت‌ها میان افراد و نهادهای حقوقی کشور های طرف توسط اسعار قابل تبادل آزاد، در مطابقت با قوانین کشورهای طرف در مورد قواعد اسعار صورت می‌گیرد، مگر اینکه طرفین طور دیگری توافق نموده باشند، صورت می‌گیرد.

ماده هفتم

۱. طرفین نباید محدودیت‌های کمی، بالای صادرات به جز موارد ذیل، وضع نمایند:
  - الف: کمبود محصولات مورد نیاز برای کشورهای طرفین و یا رفع تبعات ناشی از چنین کمبودها؛
  - ب: به منظور محافظت منابع طبیعی غیر قابل تجدید، مشروط بر آنکه محدودیت‌های صادرات همزمان با اعمال محدودیت‌های تولید و یا استفاده داخلی عملی گردد؛
  - ج: محافظت آثار هنری و تاریخی ملی و دارای ارزش باستان‌شناسی؛
  - د: تضمین میزان مواد مورد نیاز مواد داخلی برای صنایع تولیدات داخلی، زمانی که قیمت داخلی چنین مواد زیر قیمت جهانی، تحت پلان حکومت برای تثبیت قیمت باشد.
  - ه: نورهایی که توسط قوانین فعلی طرفین تعیین شده اند.
۲. طرفین روی مقدار واردات محدودیت وضع نخواهند کرد، بجز در موارد ذیل:
  - الف. به عنوان یک تدبیر محافظتی در مطابقت با قوانین کشورهای طرفین؛
  - ب. به منظور حفظ اصول اخلاقیات عاقله؛
  - ج. ذخیره سازی اشیاء در بازار های داخلی تا زمانی که دوباره وضعیت بازار به شکل عادی برمیگردد؛
  - د. کمبود جدی کالا در بازار داخلی - تا زمانی که موقعیت بازار مورد تثبیت قرار گیرد، یا کمبود جدی در توازن پرداخت‌ها - تا زمانی که وضعیت توازن پرداخت‌ها تثبیت گردد.

ماده هشتم

طرفین در تجارت متقابل، نیازمندی‌های تکنیکی بشمول قواعد تکنیکی، معیارها، و طرز العمل‌های ارزیابی مطابقت را بر اساس قواعد و اصولی که توسط قواعد طرفین دولت‌های طرف تعیین شده است یککار خواهند برد.

ماده نهم

در تجارت متقابل، تدابیر و اقدامات حفظ الصحة تجارتي را براساس قواعد و اصولی که توسط قوانین دولت رف تعیین شده بکار میبرند.

ماده دهم

طرفین اشتراک نهادهای تجارتي را در فعالیتهای ارتقای تجارتي تشویق می نمایند مانند برگزاری نمایشگاه ها و سیمینارها در هر دو کشور را برای انکشاف تجارت متقابل و روابط اقتصادی. طرفین تدابیر مؤثری را برای فراهم ساختن حمایت همه جانبه برای گشایش تجارت خانه ها و دفاتر تجارتي، مؤسسات تجارتي، و نهادهای تجارتي در قلمروهای دولتهای طرفین روی دست میگیرند.

ماده یازدهم

طرفین کمیسیون مشترکی را برای تجارت، ترانسپورت، و انرژی میان جمهوری اسلامی افغانستان و جمهوری ازبکستان (که منبعد بنام "کمیسیون مشترک" یاد می شود) ایجاد میکنند که دربرگیرنده شمار مساوی نماینده گان از جانب طرفین خواهد بود.

الف. وظایف کمیسیون مشترک قرار ذیل است:

الف. در نظر گرفتن موضوعات مرتبط با تطبیق این موافقت نامه؛

ب. در نظر گرفتن احتمالات برای افزایش و تنوع بخشیدن به تجارت دوجانبه و روابط اقتصادی میان طرفین؛

ج. بررسی و مشوره دهی پیشنهادات مربوط توسعه و تعمیق همکاری تجاری و اقتصادی در ساحات منافع متقابل و همچنین افزایش حجم معاملات تجارت خارجی میان طرفین.

ماده دوازدهم

اختلافات و عدم توافقات برخاسته از تطبیق و کاربرد احکام این موافقت نامه توسط طرفین از طریق مشوره و نره حل و فصل میگردد.

ماده سیزدهم

سایت متقابل طرفین، این موافقت نامه را می توان اصلاح و یا به آن پروتوکولهای دیگری را اضافه نمود که این پروتوکولها بخش متمم موافقتنامه بوده و به شمولی که در ماده ۱۴ این موافقت نامه ذکر شده است نافذ میگردد.

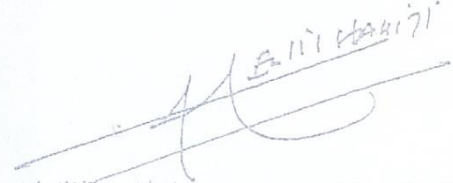
ماده چهاردهم

۱. این موافقت نامه از تاریخ دریافت آخرین یادداشت کتبی پیرامون تکمیل طرز العمل های داخلی مورد نیاز برای تنفيذ توسط طرفین نافذ میگردد.
۲. این موافقت نامه برای پنج سال اعتبار دارد و بصورت خودبخودی برای پنج سال متمادی تمدید می گردد.
۱. این موافقت نامه شش ماه بعد از دریافت اطلاع کتبی از جانب یکی از طرفین در مورد نصدش مبنی بر فسخ این موافقت نامه، فسخ می گردد.
۲. فسخ این موافقت نامه، تطبیق سایر توافقات و یا قرارداد هایی که در مطابقت با این موافقتنامه منعقد گردیده اند، را الی انتام آنها متأثر نمی سازد.

این موافقت نامه در شهر تاشکند به تاریخ ۵ دسامبر ۲۰۱۷ مطابق ۱۴ قوس ۱۳۹۶ در دو نسخه اصلی، به زبان های انگلیسی، دری و ازبکی به امضا رسید. که هر یک از متون از اعتبار یکسان برخوردار اند. در صورت بروز هر نوع اختلاف در تفسیر مفاد این موافقت نامه، به متن انگلیسی آن رجحان داده می شود.

از جانب حکومت جمهوری ازبکستان

از جانب حکومت جمهوری اسلامی افغانستان